

مطلب یکصد و نود و ششم _ باید بقدر وسعت صدر تکلم نمود

قوله تعالی: حبه‌های حکمت و عرفان الهی را در اراضی طیبه جیده مبذول دارید شما اطباء معنوی هستید و حکمای حقیقی ناس بمرضهای جهل و نادانی مبتلی هستند باید مرض هر یک معلوم شود و بعد بدریاق اسم اعظم علی قدره و مقداره معالجه گردد مثلا اگر بیکی از اهل فرقان که بمرض اوهام مبتلایند و منتهی سیر و عرفانشان محصور است بنقابت و ولایت در اول مرتبه ذکر الوهیت شود البته هلاک گردد چه که از آیات فرقانیه که در ذکر قیامت و ظهور حق از سماء مشیت مالک احدیه نازل شده مقصود را ادراک ننموده بلکه عرف آنرا هم نیافته لذا باید در اول امر بقدر وسعت صدر او با او تکلم نمود تا از مقام طفلی برتبه بلوغ فائز شود و قادر بر حمل کلمه علیا که از مشرق مشیت مالک اسماء اشراق نموده گردد ... الخ